

Choroby koni

Ochwat jest jedną z najczęściej występujących chorób koni. Jest to ciężka choroba całego organizmu, przy której występuje zapalenie tworzywa kopytowego. Przyczyną ochwatu jest nagłe oziębienie rozgrzanego konia, napojenie zgrzanego konia zimną wodą albo nakarmienie zwierzęcia nie przyzwyczajonego większą ilością żyta, pszenicy, jęczmienia lub owsa. Szczególnie niebezpieczne jest karmienie świeżym (nie wypoconym) ziarnem.

Przy ochwacie „znachorzy” stosują często upust krwi przez nacięcie żył na szyi lub na kończynach. Upust krwi jest skutecznym zabiegiem leczniczym przy ochwacie, jeśli wykonany jest prawidłowo, przez lekarza. Nieumiejętne wykonanie tego zabiegu bywa przyczyną poważnych schorzeń. W następstwie może powstać ropne zapalenie żyły w miejscu upustu, zakrzepy, a nawet ogólne zakażenie krwi, które najczęściej kończy się śmiercią konia.

Gruda jest to zapalenie skóry na tylnej części pęciny. Przyczyną grudy jest trzymanie konia na mokrej ściółce w skutek czego pęcina jest ciągle wilgotna i brudna. Prowadzi to do obrzęku, pęknięcia skóry i wypływania wydzieliny. Skóra staje się twarda i pokryta strupami. Leczenie polega na wymoczeniu w roztworze odkażającym oraz zasypywaniu wysuszającymi proszkami np. mączka z kory dębowej. Kiedy wysuszy się skórę można zastosować maść cynkową.

Mięśniochwat jest spowodowany przez użycie do ciężkiej pracy koni stojących kilka dni beczynnie. Najłatwiej doprowadzić do niego konie ciężkie i przekarmiane. Objawy mięśniochwatu to chwiejny chód, twardość mięśni zadu i krzyża oraz mocz o ciemnym zabarwieniu. Chorego konia należy natychmiast umieścić w ciepłej stajni i wezwać weterynarza. Należy skropić mięśnie zadu olejkiem kamforowym, rozmasować, przykryć zad i krzyż derką. Nieleczony mięśniochwat prowadzi do śmierci konia.

Kolka (Morzysko) są to schorzenia żołądka i jelit; charakteryzują je silne i gwałtowne bóle. Przyczyną morzyska najczęściej jest przekarmienie, nieregularne zadawanie karmy, skarmianie roślin łatwo fermentujących, na przykład zroszona lub zbierana po deszczu koniczyna, karmy nadpsutej, zmarzniętej i spleśniałej lub zanieczyszczonej ziemią i piaskiem. Podawanie koniom nie przyzwyczajonym pasz łatwo pęczniejących i trudno strawnych, jak żyto, jęczmień, groch, bób, kukurydza, oraz pojenie zimną wodą koni zgrzanych może również spowodować morzysko. Bardzo niebezpieczne jest także skarmianie nieświeżej, zwiędłej zielonki. W okresie sianokosów morzysko powstaje dość często wskutek karmienia koni świeżym sianem, a w okresie żniw — zbyt świeżym ziarnem. Czasem morzysko występuje wskutek nagłego oziębienia koni spoconych, stojących po pracy bez ruchu.

Żabka lub obrączka jest przewlekłym schorzeniem kości w okolicy stawu pęcinowego. Schorzenie to polega na nadmiernym rozroście kości (okostnej). Żabkę spotyka się u koni, które w młodym wieku były używane do ciężkiej pracy. Tego rodzaju schorzeniu sprzyja nieprawidłowa postawa kończyn oraz nieumiejętne kucie. Objawy choroby. Charakterystycznym objawem żabki jest twarde, w dotyku zimne i **niebolesne zgrubienie wokół stawu pęcinowego**. Kulawizna w czasie ruchu konia jest początkowo silniejsza, później zmniejsza się. Obmacując dokładnie chorą kończynę można stwierdzić zmniejszaną ruchomość stawu pęcinowego. W celu zapobiegania żabce nie należy zbyt młodych koni używać do ciężkiej pracy.

